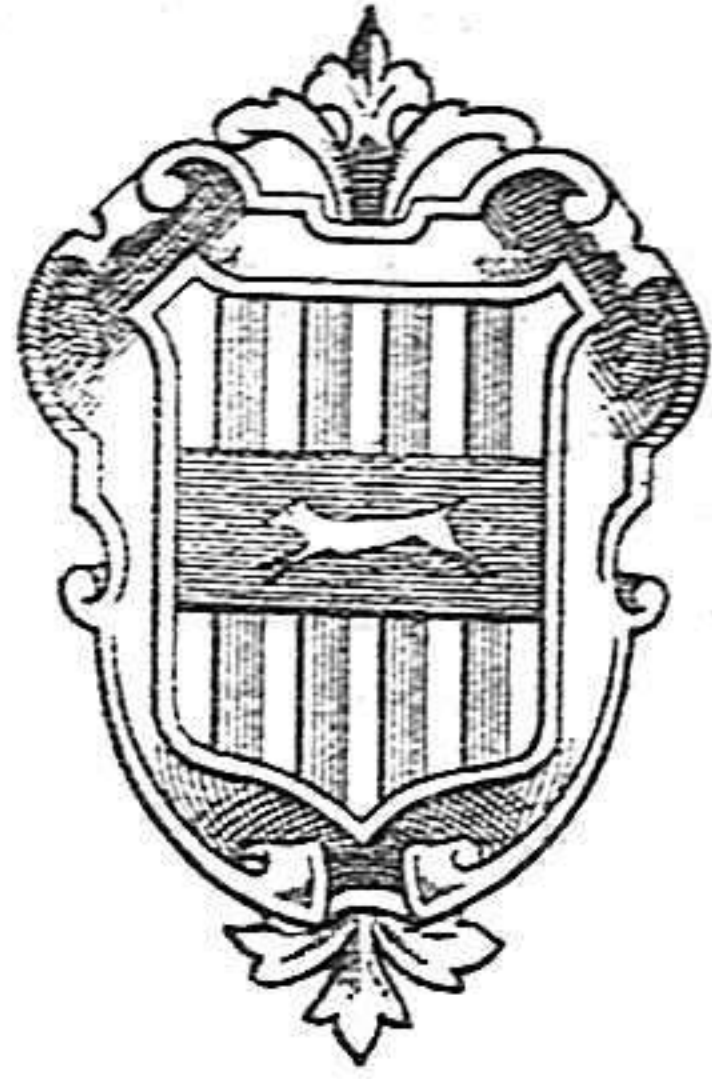

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Anys III

SETMANARI POPULAR
INCA 21 DE JULIOL DE 1917

Núm. 134

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

EL MOMENT ACTUAL

Per les notícies que tenim el Govern del Sr. Dato no ha dexat celebrar a Barcelona la Assambla dels Parlamentaris espanyols, encara que se reunissen amb gran nombre i guardassin una actitud pacífica.

La Ciutat Comptal, dijous, simpatitzà amb els Parlamentaris, així és que, a pesar de la ostentació de forces que per la ciutat hi havia, el poble se tirà al carrer fins an el punt de fer-se difícil el moviment de les patrulles, per la moltitud que aplaudia els diputats, disgustada de l'estat de coses a on ens han dúit els govern que patim.

No sabem, si veritablement se tractava d'una revolució. Nosaltres creim que no, perquèls homos de la Lliga que estan encausant una orientació saludable dins Espanya, volen imposar els seus ideals per la força de la raó i de la lògica, per la exuberància de la vida nacional que donen en los seus treballs d'enfortiment i de cultura. Lo que hi ha és, que estan fent un gran contrast els desecerts dels governs turnants i la poixança de Catalunya que, amb la actitud d'En Maura i de les Juntas de Defensa, s'ha produïda una opinió molt grossa dins Espanya que simpatitza amb la revolució.

La revolució que fins ara és estat cosa de les esquerres, vèim que avui no fa por a molts de les dretes i a la gent pacífica del poble. Es clar, que la gent d'ordre prefereix que les coses se mudin sense vessament de sang, sinó que solament la revolució sia en contra els procediments actuals, en contra el cassiquisme i el favoritisme polític, en contra la mala administració i malbaratament inútil reinant. Però per rompre amb aquestes concupiscències, com diria En Máura, és precis decantar

d'en mig, al menys moral i políticament, els homos enveterats dins la política vella, que no es sebràn esmenar.

El desengany del poble és tant gròs, que no's creu gens en l'esmena dels qui mos governen o mos han governat fins ara, ni que aquests homos consentin a dexar el poder per a sempre per que venguin aquells espanyols, que han demostrat tenir seny i cap per donar prosperitat a la Pàtria, com heu estan demostrant els catalans.

El Govern d'En Dato, dijous va esser fort i anèrgic davant els Parlamentaris espanyols que és reuniren a Barcelona per tractar de qüestions beneficioses pel País. Ah! aquest govern mos resultaria un gran govern si fos tant fort per aturar les concupiscències dels partits, comensant pels qui estan a dalt fins al darrer cassic de llogaret. Però no hi ha que esperar res d'això, pels precedents que tenim de la darrera actuació.

Que vengui, com més prest millor la revolució, però dins l'ordre de la moral i de la política. Facem tots obra positiva davant la obra negativa de moltes de nostres autoritats, posant-nos al costat d'aquells homos que sense esser poder han sabut enlairar son poble i sa provincia a la altura de les nacions més adelantades.

DANIEL.

Inca 21 Juliol 1917:

***

¡Que siga'l que Deu vulga!
Mes jo no trobo pas manera d'oblidarme d'aquells dos ullets blaus que veig a totes hores, que veig en mar pescant, que veig tot oint missa mirantme d'amagat, que veig fins a les fosques quan al ser nit me'n vaig al peu de sa finestra

tapada sempre'n va.
¡Jesús! y que és bonica quan ve de confessar....

Será tan cert com vulguin qu'es ella d'altre braç; podrán dir los seus pares que ab mi no's casará i fins podra oblidarme son cor enamorat, mes jo dexar d'aymarla no ho podré pas fer may; ¡Que sigui'l que Deu vulga!
¡La Verge ajudarà!

JOSEP ALEMANY BORRÁS.

La Pau

¿Qui en pot tenir de pau en aquest món?
Els rics estan plens de temor i d'ambició, amb diners no poden comprar ni salut, ni pau a casa, ni el respecte dels fills; perden la gana de tant tips, la són de tant dormir, es cansen de no fer res.

Els pobres ja en tindrien de pau si no tinguessin de bregar tant, de treballar sis dies per a descansar-ne un, de suar per endavant el pa que mengen.

¡El vellet rai que descansa, sino estigués tant arràn del cementiri!

¡El jove rai si tingués seny i no hagués de treballar!

¡Els homes rai si no fossin les dónes!

¡Les dónes rai si no fos la canalla!

¡I la canalla si no fos el senyor mestre!

¡Si el qui tingués gana tingués pa!

¡Si el qui tingués pa tingués gana!

Lo cert és que qui té una cosa no en té una altra, i si de tenir-ho tot ens ha de venir la pau, ja podem començar per despedir-nos-en.

Si de no tenir penes ens ha de venir la pau, ¡que lluny estem tots de tenir-la!

Mes això no és això; escolteu-me:

A l'Arabia ni havia un home molt ric qui tenia muller, set fills i tres filles, 7.000 ovelles, 500 parelles de bous, 5.000 camells i 500 ases. De criats, pastors i masovers tot un aixam. Unes partides de lladres li varen robar els camells, els ases, els bous i les esqueselles i tot. Un llamp va calar foc al paller i del paller va passar al corral i li va rostir les ovelles i li va consentir la casa,

que caigué l'endemà d'una ventada, arrellegant dessorat tot sos fills.

Doncs aquell sant home guaitant al cel deia: «El Senyor tot m'ho dongué, el Senyor tot m'ho prengué; sia alabat el sant nom del Senyor»

Encara més; als pocs dies quedava fet tot una llaga, i assegut en un femer tot sol, amb el cairell d'una teula és rascava la podridura. I quan la dona es burlava d'ell dient-li ximple, ell, pacient i calmos, responia:

—Si de bon grat rebem de la mà de Déu les coses bones, «per què no hem de rebre de bon grat les dolentes?»

Ni les riqueses el varen ubriacar, ni la misèria desanimar: la pau niava en sa ànima. Després tornà a ser doble ric que abans, mes ell sempre i per tot alabava a Déu.

Job, de qui havem explicat tot això, sabia que aqueix món era un hostatge, i se'l prenia tal com li venia i sabia que un dia havia de resucitar per a una altra vida eterna per un sempre més. Sabia que les penes i els goigs eren les pujades i baixades del camí, i que la qüestió era arribar allà a bon fi, rient o plorant, fos com fos, la qüestió era arribar a bon fi.

Sols la conformança pot donar-nos la pau, fins entremig de les grans penes, la conformança, dic, fonamentada en una bona consciència i en una santa esperança de millor vida.

Per això el mateix Déu qui va dir: «No hi ha pau pels dolents», Ell mateix va dir: «Digueu-li al just que tot li anirà bé.»

JAUME RAVENTÓS.

(Proses de bon seny)

LES AMETRALLADORES

Avui que tenim es cuc de l'oreia ma'alt de sentir parlar d'armament i coses bèliques, mos hem passat pel cap molestar a nostros lectors un poquet parlant demunt demunt de las seccions de les ametralladores de nostro Regiment.

Parà cosa de set mesos reberen quatre ametralladores sortides de bell nou de la fàbrica i aqueix Maig darrer se reberen altres quatre en tot l'aparallament necessari pel seu funcionament exceptuant els escuts que no els han rebuts.

Una vegada rebut dit material se organitzaren quatre seccions de dues peces cada una, formant dos grups de quatre peces cada grup.

Cada secció o siga cada dues ametralladores duen set bísties distribuïdes en la següent forma; dues bísties per dur les peces, quatre pels caxons de les bales i una destinada solsament a portar els utensilis necessaris d'amplacament.

Cada ametralladora o peça du dos canons de recamvi que amb el posat son tres, un calderó per refredar dits canons i dues bosses de pell, una plena de pecetes de recamvi i l'altre en lo necessari per la netedat i conservació del material; i ademés,

cada una té una dotació permanent de 12.978 cartuxos i pels exercicis pràctics el govern anualment li assigna una altra quantitat.

Per major facilitat els cartuxos van en cintes de lona que se diuen *cananas* i que son trinxes de 250 bales cada una que se posen dins caxonets que se colliquen per tirar devora al canó de l'ametralladora passant la cinta per dins el canó que corre obligada per la forsa de expansió de gasos que en lloc de empenyer per enrera se emplea per carregar de bell nou.

Cada grup o sien cada quatre, duen una maquineta de carregar *cananas* i ademés coranta picos i sexante pales per l'amplacament i un número suficient de bèsties.

El material és de Nort-Amèrica sistema Colt model 1916 i despara per terma mig cada peça 400 bales Maüser per minut, i amb cas necessari poren desparar 600 per minut.

La ametralladora du un sistema de palanques pels diferents moviments i va demunt un tripode tot de ferro, que a una cama du una cadireta a on se seu el disparador perque no se cansi, i tot el temps que té el gatell estirat, despara.

Finalment per donar relació acabada de aqueixa màquina de foc copiam les següents dades numèriques del Reglament.

Para el servicio amet. Colt molf 1914.

Longitud total del cañón mm. 710.

Diámetro externo máximo del mismo mm. 39'5.

Diámetro externo mínimo del mismo mm. 24.

Calibre mm. 7.

Número de Rayas 4.

Profundidad normal de las mismas mm. 0'125.

Anchura normal de las mismas mm. 3'9.

Paso de las rayas mm. 220.

Diámetro del orificio de toma de pases mm. 2.

Distancia de la boca al punto de mira mm 55.

Longitud de la línea de mira (alza abatida) 859.

Velocidad 25 m. de la boca (bala R) m. 685 ± 15.

Presión normal de los gases Kg. 3.200 ± 304.

Velocidad de tiro normal (disparos por minuto) 425.

Angulo de elevación máxima 28°.

Id. de depresión 39'12.

Altura del eje del cañón sobre el terreno mm. 682.

Peso de la ametralladora Kg. 16.200.

Idem del tripode con sillin » 24'500.

Idem del cañón Kg. 4'950.

Idem del cajón de los mecanismos Kg. 11'250.

Número de cartuchos por canana 250.

B B.

Estampes del Cor de Jesús desde un metre fins a tamany tarjeta. Preus segons classes i mides.

CONCELLS PRACTICS

Rostellem els camps.—Rostollar és fer la primera llaurada a un camp que era sembrat de gra d'aresta. Quan la terra ha d'ésser sembrada d'una planta d'istiu, o tardania, com blat-de-moro, mongetes, patates, etc., és indispensable primer *rostarllar-la* i l'agricultor ho fa tan aviat com pot, puix sense fer-ho podria cultivar l'altra planta. Mes en les terrees de secà, o en aquelles comarques en les quals no hi plou gaire, per tant, no s'hi pot cultivar cap planta durant l'istiu, n'hi ha mols que tenen la mala costum de deixar els rostolls una llarga temporada sense llaurarlos, i això no deu-ria fer-se.

Els qui segueixen aquesta pràctica ho fan, els més, perquè creuen que no els perjudica, i que els convé més afanyar-se a batre, o fer altres feines, i els altres perquè així donen temps a que creixen en els rostolls moltes herbes, que serveixen per a la pastura dels remats.

Mes, encara que això sigui cert, creim que és un erro no rostollar tot seguit, per tres raons: primera, perquè entre les herbes que creixen, n'hi ha que granen, i deixen caure la llevor pel camp, la qual després germina barrejada amb les plantes que es cultiven; segona, perquè la terra sense llaurar s'aseca molt més que la llaurada, a les capes fondes, puix ja sabem que l'aigua, mentres troba la terra apretada, va pujant i quan arriba a dalt s'evapora, és a dir, es perd dins l'aire; tercera, perquè a les terres seques, si no s'aprofita la humitat que acostuma a haver-hi quan s'acaben les seques, moltes vegades ja no es pot entrar-hi amb l'arada, fins que arriben les pluges de tardor.

Mes al *rostarllar*, si es fa desseguida, no cal anar fondo; n'hi ha prou amb remoure una mà de terra. Van molt bé per a aquesta operació els cultivadors amb *molles flexibles*, montats sobre rodes, els quals es troben en venda a totes les cases constructores de maquinària agrícola. S'ha d'advertir, per això, que en els camps en els quals al segar s'hi ha deixat la rostolla llarga, aquests cultivadors, s'embocen sovint, mes, per això, tenguent-hi compte, també poden funcionar.

Als qui deixen de rostollar per batre, els podem dir que podriem fer seguir tot, si al compte de pasar un mes a l'era, batent amb batolles o amb animals, fessim la feina en pocs dies, sevint-se de màquines.

De «L'art del Pagès»

Garbes i Gavelles

Del partit lliberal

Actualment el partit lliberal està passant per un dels períodes més crítics de la seva història. Es pot dir que aquest partit està de còs present i no és preveu gens ni mica quin serà el seu pervenir. Per això, la gent princi-

pal que milita en les seves files no sap quin carrerany ha de pendre per anar bé.

Ja desde ara, emperò, prescindeixen tots de la sort d'En Romanones. Aquest senyor, si no muda d'idees i pren uns altres camins, no tornarà ésser pus mai lo que era.

Ningú sab tampoc amb certesa lo que serà d'En Garcia Prieto, puis no tots estàn conformes amb que sia home capaç de reconstituir el partit, a pesar de les bones dots que li regoneixen, i per això n'hi ha molts que estan vel·lant, no fos cosa que s'equivocassen i després d'un desengany terrible haguessin de quedar-se pegant bots a la lluna.

Finalment, Alba i els seus amics, més astuts que els altres, regoneixen la quefutura d'En Garcia Prieto però amb certes condicions que son com si diguessen: ens reservam pel dia de demà, que pot ésser la setmana qui vé, la llibertat d'acció.

DE LA GUERRA

La situació a Alemanya

Es difícil fer-se càrrec de lo que ha succeït en els darrers debats secrets de la Comissió principal o central del «Reichstag» alemany. Alguns diaris de Berlin han publicat sobre els debats al·ludits referències que altres diaris qualifiquen d'inexactes. De totes maneres, és evident que s'han produït fets d'extraordinària importància, des del moment que el Kaiser ha convocat, amb tota urgència i per primera vegada de ençà de la guerra, el Consell de la Corona i han estat cridats a Berlin el generalíssim Hindenburg i el cap de l'Estat Major Ludendorff.

La versió més generalisada i versemblant és que el Cancellier Bethmann-Holweg va fer davant la Comissió manifestacions sobre la situació política i militar que no van plaure a molts dels reunits, especialment al diputat del Zentrum catòlic Erzeberger. Sembla que aquest va dir que calia donar per fracassada la guerra submarina en quant el Govern havia promès que l'acció dels submarins obligaria els aliats a demanar a pau aquest estiu mateix, afegint que tota vegada que l'Alemanya no pot imposar per les armes les seves condicions, cal anar a una pau ràpida sense anexions ni indemnizacions. També va demanar Erzeberger la immediata implantació de reformes polítiques interiors.

El canceller alemany al Papa

Segons la premsa, el canceller de l'Imperi ha dirigit el següent missatge al Papa:

«El gran i viu interès que demostrà, Vostra Santetat des del començament de la guerra pels sofriments de la humanitat, han anat en augment manifestant-se altra vegada amb els esforços per aliviar la sort dels pares de família presoners de la guerra.

Gràcies a la bondat de la Vostra Santetat, han pogut ara molts de pares de família, alemanys, presos a França, ésser internats a Suïssa, on podran restablir-se...

Compartesc aquests sentiments i vui expressar-vos l'agraïment del Govern imperial i sa felicitació pel nou èxit obtingut en pro de la humanitat.

Vos preg accepteu la expressió de la meua veneració profunda.»

La cullita a Alemanya

Berna. Comuniquen oficialment que per mor de les pujades tempestades caigudes aquests dies damunt tota Alemanya l'aire de la cullita ha millorat de tal manera que devers la Tramuntana i el Ponent d'Alemanya no poden ésser més satisfactòries i en les províncies centrals i de Llevant son abundoses vertaderament.

Els nins alemanys

Berlin: Segons diu el «Berliner Tageblatt» s'han enviats 30.000 nins de Berlin a les comarques agrícoles de la Prússia oriental per ajudar an aquells conradors en els treballs del camp. Altres 10.000 allots les han enviats amb igual fi a Hungría.

Mes de Alemanya

Diu «La Victoire»: El pintor italià Sartori, antic presoner de guerra a Austria ha declarat que travessant Baviera ha pogut contemplar camps masells de blat, enormes quantitats de material de guerra a totes les estacions del ferro carril i soldats amb bones municions. Diu, sobretot, que ha pogut comprovar per totes parts una perfecta disciplina.

Afegeix En Sartori que n'és plenament convençut de la victòria final dels aliats, però que hem d'esperar-la de la força de les armes i per cap destil de l'agotament de l'inimic.

Les escames aèries a Inglaterra

Llegim en el «Daily Mail» un article de Levat Frazer, qui recompta entre altres coses lo següent:

Hi ha dins Inglaterra una formidable indignació per l'últim bombardeig de Londres. El públic és queixa de que, maldament el govern vage gastant casi vuit milions de llires esterlines cada dia no pot ni tant sols protegir la capital. Si després d'una experiència de guerra de casi tres anys, després d'haver mobilisats a milions d'homes, i d'haver tengudes exigències mai vistes amb la nació, les autoritats permeten que més de 500 persones siguen mortes o ferides i que els aparells inemics és belluguin sense càstic, per força hi ha d'haver qualche cosa que no va bé.

Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra, miserere nobis.

Noves d'Inca

El nostro distingit amic D. Jaume Puigserver que durant 26 anys ha conviscut entre nosaltres essent el Cap de l'Estació del Ferro carril d'Inca, és estat destinat per la companyia a Ciutat a on ha de prestar els seus servicis.

Al despedir-se de nosaltres tant bon amic, ens ha encarregat que facem públic desde les columnes d'aquest Setmanari, el seu agraïment i graïtut pels seus amics i coneguts i per tots els veïns d'Inca, per les mostres de distinció, amistat i simpatia que durant tantíssims d'anys ha rebudes.

El Sr. Puigserver se despedeix per via nostra de tots i a tots ofereix el seu nou domicili an el carrer de Ramón Beranguer 75, Aixample—Palma.

De veres sentim la separació de tant bon amic i li desitjam moltes prosperitats en tot el trascur de la seva vida.

La nova orientació i l'intens desplaçament que sovint se troba avui dins el camp de l'ensenyança, a Inca també té la seva plasmació esperançadora dins les Escoles nacionals i privades. Prova d'això són els actes que hem presenciats aquesta setmana.

Primerament assistirem a la tarde literària-musical que amb motiu del repartiment de premis donaren les alumnes de l'Escola Nacional de la Sr.ª Mesquida (Sor Juliana)

La concurrència an aquella reunió solament se componia de les famílies de les nines, que en sa majoria era de gent distingida. Formava la presidència el Sr. Ecònom Mossen Miquel Llinàs, el Vicari Mn. Antoni Palou i Mn. Tomàs Mora.

Se recitaren poesies i diàlegs de afinidat educativa.

Per seccions es cantaren cançons amb gests amb molta gràcia i ajustesa acompanyant-les en el piano Mn. Bernat Salas.

Se representà la hermosa zarzuela «Las hijas de Eva» que agradà ferm i lo mateix que'ls demés números fonc honorada pels aplaudiments.

El Sr. Ecònom fé un breu parlament de gràcies.

I es procedí al repartiment de premis que consistiren amb objectes d'art.

Bé per les Mestres i per ses alumnes!

La plaça d'Orient que feia temps estava feta una llàstima d'escombros i bruticia; ara veïm que li aplanen el pis i l'arreglen. Ens diven que'ls partidaris de fer la Cortera de grans an aquest lloc han desistit del seu intent.

Ens alegrem que'l bon sentit s'hagi imposat i que s'hagi atès a la molta opinió que'l projecte tenia en contra, encara no s'havia manifestada d'una manera franca.

Es propi dels pobles que volen ciutadaniajar tenir passeis i jardins, i a Inca que no'm tenim cap, la plassa d'Orient seria el lloc més bo i edecuat, ja que mos resulta que sense haver-ho fet d'intent amb sa reforma que s'hi va fer és la plaça més hermosa d'Inca.

¡Quina llàstima que as mig no s'hi faci una font o un monument i se rodetge de molta vegetació i verdor, perque no puguin dir que'ls inqwers no més pensam en comers i industries sinó que també mos interressam per la beilesa tant propis de les ciutats modernes.

FESTA DE LA PROMESA

A continuació posam el programa que han de fer els exploradors d'Inca amb motiu de sa Promesa a la Bandera, el qual, pot-ser estiga subjecte a petites modificacions.

Dia 29 a les 6 del matí.—Diana per la banda de Música que dirigeix el Sr. Rotger i per la de cornetes i tambors de'ls Exploradors.

A les 7 i mitja i a les 9.—Arribada de'ls Exploradors de Palma i de'ls pobles.

A les 11 i mitja—Missa de tropa a la Iglèsia Parroquial a la qual assistiran tots els Exploradors en les seves banderes i cornetes.

Després de la Missa es beneirà la nova bandera, regalada per el Magnífic Ajuntament i brodada per les Relligioses de Sant Francesc d'aquesta Ciutat.

A les 5 del capvespre—Promesa a la bandera per els Exploradors d'Inca i benedicció d'una tenda de Campanya, regalada per D. Bartomeu Alcina.

A les 6 i mitja i a les 8 del vespre despedida dels Exploradors dels pobles.

Dia 30. A les 8—Missa de tropa a la Iglèsia Parroquial.

A les 6 del capvespre—Obertura de l'exposició organitzada per els Exploradors en el local social «Círcol d'Obrers Catòlics» quedant oberta an el públic durant els vuit dies següents i acabant el diumenge dia 5 d'Agost en la celebració del Certàmen en el teatre principal d'aquesta Ciutat, el programa del qual, ja es publicarà oportunament.

Nota—A tots els actes assistirà la música que dirigeix el Sr. Rotger, interpretant peces preparades aposta per aquesta festa.

Dijous, come darrer acte de la festa de Sant Vicens de Paul que les Filles de la Caritat li dedicaren, se fé funcionar la Escola de Pàrvuls davant una selecte concurrència.

Aquesta escola es va fundar a principi de curs i està donant admirables resultats degut a la destresa i amabilidad de Sor Aina Maria, la seva mestra.

Dins una sala molt gran, de uns 150 metres quadrats, estensió del còs de l'edifici que la Caritat ha feta aposta per escoles, hi ha una grossa escalinata a on els pàrvuls sèven i fan els jocs de gimnasia. I sia dit de passada, que els locals únics bons i en condicions per escoles la tenen a Inca les congregacions religioses.

Sor Aina dona avis que van a comensar els exercicis. I sense dir una paraula la religiosa i els pàrvuls s'entenen admirablement amb tocs de castenyeta que ve esser la corneta d'ordes. Mes de una hora seguida aquells ninets feren exercicis, notant-se que los fan cantar molt per fer-los prenciar moltes paraules i destravar-los així la llengua; i molt de moviment de braços i de còs pel desenvolupament del organisme muscular, l'oido també se deu aducar ferm puis no sentiren una nota discordant en tanta variació de cants i de modulació de paraules com feren.

La concurrència a l'acte en sortí altament satisfeta fent grosses alabances de la escola dels pàrvuls, alabances que inicià el Sr. Ecònom amb un parlament que hi fé a l'acabament.

Hem rebuda una invitació de la conferència que ha de donar D. Ramón Morey Antich, Mestre Nacional de Santa Maria, an el Círcol d'obers catòlics de Ciutat, sobre Gimnàstica Rítmica.

Per fer demostracions en el desplaçament de la conferència la secció Rítmica de la Escola que regenta executarà els següents exercicis.

Ronda dels petits guoms (cançó amb gestes.—Dalcroze.

I Exercicis generals de marxa, respiració, força i suavitat de muscles.

II Exercicis d'equilibri de moviments.

III—id. d'independència de membres.

IV—id. pel desenvolupament de l'atenció i la voluntat espontània.

V—Exercici d'inhibició.

Les Formiguetes (cançó amb gestes.) Longueres.

VI—Exercicis d'audició i realització.

VII—id. d'alternància de compassos.

VIII—id. de Polirítmia—Canon—Contrapunt.

IX—Interpretacions Rítmiques.

a)—Trío, Sonata, op. 2 n.º 1—Beethoven.

b)—Scherzo i Trío, Sonata, op. 2 n.º 3—Beethoven.

Rividididididiti, (Cançó amb gestes.) Dalcroze.

Com saben nostros lectors demà, festivat de Santa Magdalena, se celebrarà an el Puig la festa de la Santa.

En l'article de fondo se diu que no és celebrà la Assambla dels "Parlamentaris; però llegint la premsa arribada a darrera hora, veim que aixi-mateix se verificà formulant-se tres conclusions.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostros mercat

Bessó	a	65'00	el quintá
Blat	a	21'50	la cortera
Xexa	a	22'50	id.
Sivada	a	11'00	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	11'00	id.
id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	24'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. B'anques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'00	el quintá

Encant Dia primer d'agost a les 10, i en la Notaria de D. Antoni Rosselló, se encantaràn dues finques d'aquest terme anomenades "Son Poquet,, una d'una corterada un cortó i 89 destres i l'altre de tres corterades i 296 destres, procedents de l'herencia de l'Amo'n Toni Perelló Frontera, baix les condicions i amb sos títols que's troben a dita Notaria.

Academia Técnica

= = INCA = =

Estudios de Bachillerato. — Escuela de Comercio. — Preparación Militar.

DIRECTOR:

D. Bernardino Mulet

FINCA VENAL

Tot-hom i tota persona, qualsevol sia qui vulga comprar «una finca enclavada en el lloc de Consell, carrer de l'Arraval núm. 31, composta de casa de dos aigovesos, planta baixa i pis, amb pati, jardí, cotxeria a l'esquerra entrant, i un altre còs d'edifici an el costat de dita cotxeria, midant la finca sensera 157 pams de frontis per 236 de fondària» que hu diga a D. Miquel Pujadas, misser, resident a Inca, carrer de la Creu núm. 2, qui està encarregat per la propietària de dita finca.

Casa venal en el carré del General Luque n.º 68 (abans Mallorca), fa cantó amb el carré de Malferits, bona per botiga o taller, mida d'àrea 140 metres i se pot engrandí uns 20 metres en el carré de Malferits. Daràn raó allà mateix o an el carrer del Bruy, núm. 7.—Inca.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unces al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores=30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lluvi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

SE VENDE

Un carretón con muelles, nuevo, de cuatro asientos. Darán informes en ésta imprenta.

Tip. M. Durán.—Inca